

למכירה

דירת קוטג' מקסימה בת 3 1/2 חדרים + רישיון בנייה ל-2 נוספים. ברחוב שקט ליד אוניברסיטת תל-אביב. טל. 03-428976

דרושה עוזרת אחראית עבור טיפול בבית פעמיים בשבוע

להתקשר 03-286189

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת ד"ר מרדכי זידמן הוצאת רשפים

בגדי-ים לנשים, גברים, ילדות וילדים יוקרתי ואסא יוקר!

מניין היו לאיש זה 330 מיליון?

(המשך מעמוד 31)
לא שלו, אני לא יודע כליכך. עכשיו איך היינו מזהים שהולכים להריץ מניה? אם היה נקנה לחשבון הזה על בטוח. הוא היה אומר לי. הוא היה קורא לי והיה אומר לי. פישמן קנה לחשבון הזה, זה בטוח. תמיד קנו לפני שהקרן התחילה לקנות, ואחר כך מכרו את זה לקרן.
במקום אחר אמר ששון שעורך דינו, הר"ר יוסף שגב, שלדבריו הוא גם ידירו. ישלם לפרלמו צבור מיסמכים גנזכים מהבנק.
הוא גם הביא דוגמה אישית: תראה, אני נתתי לו את המיסמכים. הוא יודע איך השגתי אותם. לעומתו זכה עורך-הדין של הבנק, ויינרוט, לגינוי ולהערות קלס.
יששון ותיאר בצירוריות רבה את מעלליו בבנק:

אני יכולתי לקחת לך מהחשבון מה שרציתי ולהעביר לחשבון שלי. בפירוש או שאם אני לא רוצה, אני רוצה להעביר מהחשבון שלך לחשבון של הווא. דברים שיכולתי לעשות את זה בשקט. ועשיתי את זה... כשבילי זה היה כמו בנק פרטי. עכשיו, מה הייתי עושה? הייתי נניח מביא אותך לפתוח חשבון והייתי אומר להם: לא רוצה ממך יפוי-כחה. אבל בלי שתיתן לי יפוי-כחה, יכולתי לעשות מה שאני רוצה בחשבון שלך, למה? עצם זה שהבאתי אותך. עכשיו, שהייתי בא ואומר: תעבירו לי מהחשבון שלו אליי. הם תמיד היו חושבים: מה? אני חבר שלך, אז אני יכול להעביר — וזה אמת. כפועל מה שקרה, שגנבתי לך מהחשבון.

בשפרלמן העמיד פני לא מאמין, אמר לו יששון:
אני אפילו לא לקחתי חומר כשביל זה, כי זה בחשבונות שלי וזה לא בעיה. בצ'ק אני מגלה את זה.
יששון ממשיך באותו עניין:
יום אחד גנבו לי מחשבון של מישוה מניות, שגם עלה לו. ואני אגלה את זה, והבנארם הזה הוא לדעתה הוא גנגסטר. הוא תמיד היה מהלך הבא, בתיקון הזה, שעשו לו, מיליון ומאה שקל. אתה מבין, זה פשוט לקחת מהחשבון שלו מיליון ומאה שקל להעביר אלי.

על קשריו עם קרן הנאמנות רוננית, סיפר: בשעה 5 או למחרת בבוקר, כשהיינו יודעים בערך מה התמונה ומה הולך להיות מהלך הבא, היינו מחליטים. היינו אומרים לקירשטיין: אתה יודע מה? אז תשים לי מאה אלף, תשים להוא. זה אסור לעשות. כי זה פשוט חומר שנקנה לקרן רוננית. ואתה כבר יודע מה הולך להיות מחר.
יששון לא מפסיק לספר על מעשיו הלא-חוקיים במישרדי הבנק.

אם אני לא דופק מיליון שקל, מיליון זה, אני מתעסק בדברים. לא מתעסק. אין לי, אתה מבין, מה אני אקח למישוה בשביל שלוש מיליון לירות? גם לא מעניין אותי. אם אני לא דופק מהצד, אני לא עושה את זה וכל הפעולות שלי הם כאלה גדולות.
יששון סיפר, שהוא עשה תרגילים של העברת כספים לחשבונות 20 פעם.
הוא תיאר, בחוסר ידע מרהים, את רוחויו בקניות שורט.

נפל מהכיסא
יששון עבר, לדבריו, עם שניים: עם רוננסקי ועם המלי. כל אחד עזר לו בנקודות אחרות בדרך לרווחי הענק שלו. קירשטיין, לעומת זאת לא מוזכר כמי שקיבל טיפים מששון ובוכולר, ולכן לא ברור מהי הסיבה שהוא הציע לבוכולר עיסקה שרק הבנק יכול להפסיד ממנה.
רוננסקי היה מעביר מיסמכים מהבנק לששון, או מעלים עין כשהוא לוקח אותם, ומתקן עבורו פעולות שגויות, כדי שחשבונות יטפחו עוד יותר. לאורך התמלילים מפחית ששון בערכו ובאישיותו של אפי, אך מתחייב לפרנס

איני מתאבלת

(המשך מעמוד 55)
אני פשוט הולכת הרבה פעמים לישון רעבה. זאת התשובה לכל מי ששואל כיצד אני כל כך רזה. ויש מחיר לכל דבר.
פעם בצעירותי, רקדתי כדי להתפרק. אך יצחק אינו רוקד, למרות שלפני 20 שנה הלך לקורס-דיקודים אצל סמי. יש לי גם חולשה לשוקולד. ודבר נוסף — אני יכולה לפרוץ פתאום כצחוק וקשה לעצור אותי. גיליתי שזאת תוצאה של מתח מצטבר, כי לבכות איני יכולה יותר. מקור הדמעות יבש.
כשקרה האסון עם אראלה, בהתחלה המישפחה נצמדה והיה הצורך של להיות ביחד ממש 24 שעות ביממה. זה היה מוכרח להיפסק.

מיכל מודעי לא טובעת

אדם שקרה לו אסון כזה יכול לבחור בשתי ברירות. או להחזיק את הראש מעל המים או לטבוע. אני לא אדם שטובע.
השקעתי את עצמי יותר ויותר בעבודה. אני משתדלת לא לחשוב. פסיכולוגים טוענים שצריך להתאבל, אבל אני לא הרשיתי לעצמי. הצרה היא שהזמן לא מרפא את הכאב. זה רק מחריף. אני יותר ויותר פשוט רוצה אותה.
למולי, החיים שלי מאפשרים לי לברוח.

את יצחק פגשתי לאשונה אצל בלונדון. הוא נולד בבית דתי. אביו הוא מראשוני אג"ד, וארבעת אחיו כולם אקדמאים. כשהכרנו הוא היה מהגרים ונספח צה"ל בלונדון. אחרי נשואיו הוא סיים לימודי כלכלה, ומאוחר יותר מישפטים.
הוא דורש מעצמו הרבה, ואינו טיפוס ש-מברכר". הוא יסורי מאוד, אינטליגנטי, ובדרך-כלל צודק.
כשהוא רוצה הוא יודע להיות מאוד שרמנטי. לעולם לא יחזור מחו"ל בלי מתנה. את המתחים העצומים שלו הוא פורק בכל מיני מקומות — אצלי בבית הוא לא ישכור שום דבר. הוא כועס, אבל קשה מאוד להוציא אותו מגדרו. איני מאמינה שהוא מפנק אותי כדי לספק את האגו שלו, להראות איך נראית אשתו. הוא רגיל כבר לשאלה: "מה אתה עושה לאשתך שהיא נראית כל כך טוב?".
רוקק העובדה שהייתי מלכת-יופי כשהכרנו הרגיעה אותו. הוא פחד שיתחתן עם מישהו שתסתובב עם כתר על הראש כל חייה.
אצלו בבית אין כתר לאיש מלבדו. שולמית יריב